

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6T/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010244
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116010244.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred predsedom senátu JUDr. Michalom Fialom a prísediacich Mgr. Zuzany Vankovej a Ing. Evy Čížovej na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 14.09.2016 takto

rozhodol:

obžalovaný

J. B., nar. XX.XX.XXXX v I., okres I., trvale bytom R. nad F., K. I. XX/XXX, okres I., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

sa uznáva za vinného, že

J. B. od presne neustáleného obdobia, minimálne od začiatku roku 2015 až do 27.08.2015 od nezistených osôb neoprávnene kupoval psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorú prechovával najmä v priestoroch rekreačnej chaty bez popisného čísla na parcele číslo 3525/26 v chatovej oblasti Blížne doliny, k. ú. Dubnica nad Váhom, presne nezistené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal alebo bezplatne poskytol v Dubnici nad Váhom a v Nemšovej viacerým, najmenej piatim osobám a to L. P., F. B., L. B., A. L. a L. B. za cenu 10,- Eur za jednu dávku, pričom pri domovej prehliadke vykonanej 27.08.2015 v chate využívanej na rekreačné účely bez popisného čísla, postavenej na pozemku s parcelným číslom 3525/26 v chatovej oblasti Blížne doliny, k. ú. Dubnica nad Váhom boli zaistené:

- textilný obal "New yorker", v ktorom sa nachádzalo 10 kusov malých vreciek s obsahom 8,870 gramov metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 76,4 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 169-678 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
- biele igelitové vrečko, v ktorom sa nachádzalo 8 kusov malých vreciek s obsahom 7,165 gramov metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,8 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 136-543 obvykle jednorazovým dávkam drogy a vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 49,394 gramov metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 76,8 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 948-3794 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
- cigaretová krabička "Marlboro", v ktorej sa nachádzal ošadený úlomok skla zo žiarovky s prischnutým kryštalickým materiálom s hmotnosťou 15 mg s obsahom metamfetamínu o priemernej koncentrácii 66,4 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín (pervitín), je v zmysle Zákona č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 41 odsek 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona a § 39 odsek 1 Tr. zákona na mimoriadne znížený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona, § 48 odsek 1 písmeno b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/85/2015 zo dňa 28.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.08.2015 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno c) Tr. zákona súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci a to finančných prostriedkov, ktoré sú uložené na depozitných účtoch Okresného súdu Trenčín: v sume 8.702,- EUR, ktoré sú uložené účte číslo SK 9781800000007000161930, číslo účtovného dokladu 107/03/2016, v sume 6,- USD, ktoré sú uložené na účte číslo SK6781800000007000402642.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá ochranné opatrenie, a to protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Tr. zákona súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 odsek 1 Tr. zákona je odsúdený po prepustení výkonu trestu odňatia slobody povinný
a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať
b) osobne sa hlásiť v určených lehotách
c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu

o d ô v o d n e n i e :

Krajská prokuratúra Trenčín podala na obžalovaného obžalobu na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda neoprávnene kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, ktorý skutok právne kvalifikovala ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d), odsek 2, písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona.

Okresný súd Trenčín Rozsudkom zo dňa 29.4. 2016 uznal obžalovaného za vinného na skutkom základe tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že zo skutkovej vety vypustil, že obžalovaný predal alebo bezplatne poskytol psychotropnú látku „L. P., F. B.“ a „L. B.“, pričom skutok právne kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d) Tr. zákona.

Krajský súd Trenčín Uznesením č.k. 3To/49/2016-496 na poklade odvolania prokuratúry Rozsudok Okresného súdu zo dňa 29.4.2016 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 Tr. poriadku vo vzťahu k obžalovanému v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po zrušení rozsudku prvostupňového súdu odvolacím súdom Okresný súd Trenčín vo veci opätovne vytýčil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaný uviedol, že chce urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v zmysle obžaloby. Vzhľadom k tomu, že z ustanovenia § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyplýva, že súd je povinný po prednesení obžaloby poučiť obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b) c) Tr. poriadku, pričom z uvedeného ustanovenia ani iných ustanovení Tr. poriadku nevyplýva, že by bola možnosť urobiť takéto vyhlásenie obžalovaným časovo limitovaná určitým štádiom trestného konania (napr. iba bezprostredne po prednesení obžaloby, resp. do začatia vykonávania dokazovania), alebo z ktorého by súdu vyplývalo oprávnenie nepripustiť, aby obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku v štádiu, v ktorom sa hlavné pojednávanie nachádzalo, t.j. už po vykonaní podstatnej časti dokazovania a po zrušení už vyneseného rozsudku odvolacím súdom, súd obžalovanému položil otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku, na ktoré všetky otázky obžalovaný odpovedal áno. Prokurátorka navrhla súdu, aby vyhlásenie obžalovaného uznesením prijal.

Vzhľadom k tomu, že súd nezistil zákonné prekážky, ktoré by mu bránili alebo neumožňovali prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v zmysle obžaloby, na návrh procesných strán podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku súd uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v obžalovaný akom priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, prípadnej náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Zo Znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) číslo 49/2015 zo dňa 4.12.2015, vypracovaný MUDr. J. U., ktorý bol na hlavnom pojednávaní oboznámený vyplýva, že u obvineného J. B. znalec zistil syndróm závislosti na pervitíne a marihuane, považuje za účelné a prospešné nariadiť obvinenému ochrannú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou. Počas jedného dňa obvinený užije 2 gramy pervitínu rozdelené do piatich OJD, pričom obvykle jednorazová dávka je u neho 0,4 g.

Zo správy o povesti Obvodného oddelenia PZ Dubnica nad Váhom vyplýva, že obžalovaný J. B. bol v roku 2015 uznaný za vinného z priestupku proti majetku a bola mu uložená pokuta 30 Eur.

Z Výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že bol od roku 2010 celkovo 29 krát priestupkovo riešený za priestupky na úseku dopravy.

Z odpisu z registra trestov a oboznámeného rozsudku zo spisu 6T 85/2015 vyplýva, že obžalovaný bol Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.8. 2015, sp. zn. 6T 85/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.8.2015 uznaný za vinného z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 28.8.2017.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosti.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Ustanovenie zákona o možnosti mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody je pomerne strohé a umožňuje súdu mimoriadne znížiť trest odňatia slobody vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom

na pomery páchatel'a, pričom bližšie nešpecifikuje, čo možno považovať za okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu a môže ísť aj o také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty.

Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objektu trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný.

V zmysle judikatúry sa za „mimoriadne“ pomery páchatel'a odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody považujú napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, vážna choroba, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky, viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, stav zníženej pričetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod.

Súd však uvádza, vyššie uvedená judikatúra definuje „mimoriadne“ pomery páchatel'a a vychádza z rozhodovacej činnosti súdov v podstate zo 60-tych rokov minulého storočia, pričom od uvedenej doby došlo v trestnom zákone k podstatným zmenám. A to, k prechodu od materiálne chápaného trestného činu k formálnemu chápaniu zločinu (súd však poukazuje, že Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti opakovane poukazuje na potrebu chápať Slovenskú republiku ako materiálny právny štát), k podstatnému zvýšeniu trestných sadzieb a z právnej vety upravujúcej podmienky pre mimoriadne zníženie trestu boli vypustené slová „výnimočné“ (okolnosti prípadu) a „mimoriadne“ (pomery páchatel'a).

Keďže Slovenská republika je chápaná ako materiálny právny štát a zároveň keďže slová „výnimočné“ a „mimoriadne“ boli z právnej vety upravujúcej podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody zákonodarcom vypustené, súd zastáva názor, že ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona je potrebné chápať ako materiálny korektív formálne chápaného trestného činu na možnosť mimoriadneho zníženia trestu aj v prípadoch, v ktorých to predchádzajúca judikatúra nepripúšťala.

Podľa názoru súdu nemožno argumentovať, že by zákonodarcu vypustením slov „výnimočné“ a „mimoriadne“ z právnej vety podmienok na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody nemal v úmysle vyvolať zmenu podmienok na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, resp. ak by taká zmena právnej vety nemala vyvolať žiadne účinky vo vzťahu k rozhodovacej praxi súdov.

Podporne súd poukazuje na právny názor predsedníčky Ústavného súdu SR JUDr. I. L. obsiahnutý v stanovisku "K ústavnej konformite tzv. zásady "trikrát a dost", ktoré je prístupné na internetovej stránke Ústavného súdu SR., v ktorom konštatuje, že "Nezohľadňovanie bežných, nemimoriadnych, okolností prípadu a akceptovanie len "okolností hodných osobitného zreteľa" je úplne v rozpore s celosvetovou snahou o humanizáciu trestného práva, ktorá sa v slovenskom trestnom práve presadzuje napr. aj tým, že pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby sa už od novelizácie Trestného zákona z roku 1990 nevyžaduje výnimočnosť okolností prípadu ani výnimočnosť pomerov páchatel'a, čo v súlade so snahou o čo možno najvyššiu individualizáciu trestu umožňuje použitie tohto ustanovenia pre čo najširší okruh prípadov."

Vo vyššie uvedenom stanovisku predsedníčka Ústavného súdu SR zároveň uvádza, že „V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napr. spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, zodpovedného a starostlivého zhodnotenia každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných

súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. Inak povedané, je úlohou súdu individualizáciou trestu zabezpečiť reálne splnenie požiadavky primeranosti trestu. Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu totiž môže byť trestom primeraným.,,

Osvojac si uvedený právny názor vo vzťahu k zákonným podmienkam na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, zohľadniac prísnosť trestných sadzieb a prihliadajúc výlučne na normatívnu právnu vetu tohto inštitútu, súd dospel k záveru, že podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody by mali byť dané vždy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, ktoré nemusia byť nevyhnutne nejak výnimočné alebo mimoriadne dospeje k záveru, že by použitie trestnej sadzby bolo pre páchatel'a v konkrétnom prípade neprímerane prísne a predovšetkým na ochranu spoločnosti by postačovalo aj uloženie trestu kratšieho trvania.

Pri rozhodovaní o treste súd zohľadňoval u obžalovaného prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností a to, že pred spáchaním trestných činov obžalovaný viedol z hľadiska trestného práva riadny život a teda ide o prvotrestanú osobu a súdu svojím vyhlásením, že je vinný zo spáchania skutku napomohol k objasneniu jeho trestnej činnosti.

V súvislosti s vyhlásením obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku súd uvádza, že odvolací súd uložil súdu prvého stupňa vyhodnotiť výpovede L. P., F. B. a L. B. z prípravného konania, na ktoré prvostupňový súd pri svojom pôvodnom rozhodovaní neprihliadal. Súd uvádza, že v prípade, ak by obžalovaný neurobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, súd by musel vyhodnocovať rozporné výpovede priateľky obvineného L. P. a jeho brata F. B., ktorí na hlavnom pojednávaní pred súdom pod prisahou nepotvrdili, že by im obžalovaný poskytol psychotropnú látku, pričom uviedli, že si drogy zaobstarávali sami od iných osôb. To isté platí aj o výpovedi L. B. na hlavnom pojednávaní, ktorý pod prisahou nepotvrdil, že by od obžalovaného kupoval drogy. Zároveň uviedol, že jeho výpoveď z prípravného konania bola zmanipulovaná a malo mu byť vyšetrovateľmi v civile povedané, že všetko vedia a ak bude spolupracovať, nikto sa nič nedozvie, že obvinenému J. B. aj tak nepomôže, akurát môže dostať do problémov ešte seba. Prípadné uznanie viny obžalovaného vo vzťahu k týmto osobám by tak bolo založené na ich výpovediach z prípravného konania urobených pokiaľ ide o L. P. a F. B. v čase bezprostredne po tom, čo bola obmedzená ich osobná sloboda ako podozrivým osobám a bez účasti obhajcu obžalovaného, čo do istej miery spochybňuje dôveryhodnosť ich výpovedí z prípravného konania, pričom v prípade výpovede L. B. z prípravného konania je daná otázka, či by mohol súd bez ďalšieho oprieť svoje rozhodnutie o výpoveď tohto svedka z prípravného konania vzhľadom na ustanovenie § 119 ods. 4 Tr. poriadku.

V súvislosti s vyhodnocovaním rozporných výpovedí uvedených osôb v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní súd uvádza, že ESLP síce odmietol v abstraktnej rovine tvrdiť, že na výpoveď svedka urobenú pri súdom pojednávaní a pod prisahou by malo byť skôr spoliehane ako na iné prehlásenia urobené tým istým svedkom v priebehu trestného konania, a to i pokiaľ sú obe výpovede v rozpore. Na druhú stranu ale konštatoval, že pri hodnotení výpovedí spoluobvinených, v ktorých usvedčujú ostatných obvinených, by mali vnútroštátne orgány postupovať starostlivejšie ako v prípade bežných svedov, nakoľko tieto osoby môžu mať tendenciu vo vlastnom záujme zvalovať vinu na ostatných, zvlášť ak nemôžu byť za prípadné klamlivé tvrdenia potrestaní (L. proti D.).....

V tejto súvislosti súd poukazuje na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ a Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní, ktorá v čl. 6 ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby dôkazné bremeno pri zisťovaní viny obvinených osôb spočívalo na prokuratúre a zároveň zabezpečiť, aby sa v prípade akýchkoľvek pochybností o vine rozhodlo v prospech obvinenej osoby, a to aj vtedy, keď súd posudzuje otázku, či by daná osoba mala byť oslobodená.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prikladá vyhláseniu obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku v tomto prípade zásadný význam.

Pri svojom rozhodovaní o výške trestu súd zároveň zohľadňoval aj množstvo drogy, ktoré bolo pri domovej prehliadke vykonanej po tom, čo bol obžalovaný monitorovaný orgánmi činnými v trestnom konaní pomerne dlhší čas zaistené, a to 0,065 kg, čo v prípade obžalovaného podľa znaleckého posudku predstavuje pre neho okolo 160 OJD a skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o osobu závislú na psychotropných látkach.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného ako objekt trestu, jeho osobné pomery a okolnosti prípadu, s ohľadom na skutočnosť, že svojím vyhlásením výrazne napomohol súdu pri objasňovaní jeho trestnej činnosti, by bolo uloženie trestu obžalovanému v zákonom ustanovenej trestnej sadze XX až 15 rokov neprímerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje obžalovanému uložiť aj trest kratšieho trvania pod dolnú hranicu trestnej sadzby, za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Súd tak dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným postačuje uložiť obžalovanému podľa zákonných ustanovení uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku mimoriadne znížený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko dospel k záveru, že osoba obžalovaného už aj vzhľadom na skutočnosť, že pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody a ani trestne stíhaný nie je tak vážne narušená, aby bolo nevyhnutné obžalovaného zaradiť do maximálneho stupňa stráženia, v ktorom vykonávajú tresty najviac narušené osoby, ktoré by mohli mať na obžalovaného negatívny vplyv a jeho náprava bude tak lepšie zaručená v strednom stupni stráženia. Súd nepovažoval za vhodné obžalovaného vzhľadom trestný čin, za ktorý ho odsudzuje a najmä jeho drogovú závislosť zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k tomu, že súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody, zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok otresteuloženom obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Trenčín ap.zn. 6T/85/2015 zo dňa 28.8.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.8.2015 akok aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Spolu s trestom odňatia slobody súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia finančných prostriedkov, ktoré podľa vyjadrenia svedkyne L. P. pochádzajú z trestnej činnosti obžalovaného.

Na odporúčanie znalca súd zároveň uložil obžalovanému protitoxikomanické liečenie ústavnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona.

Keďže súd uznal obžalovaného za vinného z obzvlášť závažného zločinu, obligatórne súd obžalovanému podľa príslušných zákonných ustanovení uložil na ochranný dohľad po prepustení z výkonu trestu v trvaní 2 rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie proti tomuto rozsudku nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.